

Mál nr. 157/2016**M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar X.****Skaðabótaábyrgð vinnuveitanda vegna vinnuslyss 6. júlí 2015.****Gögn.**

3. Málskot, dags. 13.5.2016, ásamt fylgigögnum.

4. Bréf V, dags. 7.6.2016, ásamt fylgigögnum; spurningar til X og svör V með tölvupóstum sem og myndir af stiga.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M datt úr stiga á vinnustað sínum. Umræddur stigi er tréstigi sem festur er við sérstaka lúgu sem liggur upp á loft. Ástæða þess að M datt úr stiganum er sú að skrúfufestingar hans gáfu sig. Af gögnum málsins er ekki hægt að sjá að ágreiningur sé um þá orsök slyssins en atvikum er lýst í tjonstilkynningu til V dags. 27. október 2015 og tjonstilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands dags. 27. júlí 2015. Þar kemur fram að M varð strax óvinnufær vegna afleiðinga slyssins. Ekki liggur fyrir lögregluskýrsla eða tilkynning eða skýrsla Vinnueftirlits ríkisins vegna tjónsatviksins.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð vegna afleiðinga vinnuslyssins vegna vanrækslu á umbúnaði stigans sem M þurfti að nota vegna vinnu sinnar. M telur að X hafi vanrækt skyldu sína skv. 79. gr. laga nr. 46/1980 að kalla Vinnueftirlit ríkisins til, en ljóst sé að sú skylda hafi verið fyrir hendi í ljósi þess að M varð óvinnufær strax. M telur að X verði að bera hallann af því að ekki fór fram rannsókn af hálfu Vinnueftirlitsins. Einnig telur M að forsvarsmönnum X hafi átt að vera ljóst að skrúfur í stiga ættu til að losna og hafi því átt að fylgjast betur með ástandi hans og gæta þess að það væri í samræmi við reglur um húsnæði vinnustaða nr. 581/1995. Einnig vísar M til reglugerðar nr. 367/2006, máli sínu til stuðnings.

V telur ekki sannað að starfsmenn X hafi vitað af því að skrúfufestingar stiga hafi verið lausar og sé því ekki hægt að leggja á fyrirtækið skaðabótaábyrgð vegna vinnuslyss M. Enginn á vinnustað X hafi veitt því athygli að festingar væru lausar og ráðstafanir hafi verið gerðar á sínum tíma til að tryggja skruúffestingar og hafi X fengið fagaðila, trésmið, til að ganga frá festingunum.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um hvort rekja má slys M til þess að X hafi vanrækt eftirlit með þeim stiga sem var notaður til að komast upp á loft í húsnæði X. Ekki var framkvæmd sérstök rannsókn á stiganum eða aðstæðum um leið og slysið varð af hálfu Vinnueftirlitsins og í ljósi afleiðinga þess verður að telja að X hafi verið skylt að tilkynna um það til Vinnueftirlitsins, sbr. skyldu sem kveðið er á um í 79. gr. laga nr. 46/1980. Verður því, samkvæmt áralangri dómaframkvæmd Hæstaréttar, að leggja framburð M til grundvallar varðandi aðstæður á vettvangi og að festingar stigans hafi gefið sig. Það verður að leggja ríkar skyldur á vinnuveitendur að þeir hafi eftirlit með vinnuaðstæðum starfsmanna sinna, sérstaklega umbúnaði stiga þar sem augljós slyshætta er. Verður með hliðjón af almennum fyrirmælum í ákvæðum 13., 42. og 37. gr. laga nr. 46/1980 að leggja til grundvallar að rík ástæða hafi verið fyrir X að fylgjast sérstaklega með festingum í umræddum stiga. Í ljósi þess að þær gáfu sig í greint sinn verður að leggja til grundvallar að slíku eftirliti hafi ekki verið sinnt nægilega vel og ber X hallann af sönnunarskortum um annað.

Ekki verður séð af gögnum málsins að M hafi sýnt stórkostlegt gáleysi eða ásetning við vinnu sína, í skilningi 23. gr. a. í skaðabotalögum nr. 50/1993, þannig að hann beri hluta tjóns síns sjálfur.

Niðurstaða.

Tjón M bætist úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 1. júlí 2016.

Bóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.